

постелка-тѣ, че посль да излѣземъ съ една прѣлична тлинина, а никога да не стоимъ и да приказваме.

Дѣца-та, като ся събудїхтѣ, облѣкжть и омылжть, трѣба да ги подканимъ колко-то могжть, да си исчетжть обыкновенни-тѣ молитви. Трѣба да ги научимъ да не забравятъ една такава свята длѣжностъ. Много пѫти дѣца-та, кога ся обличатъ, четажтъ молитва-тѣ си. Богъ иеше отъ насъ само да си мърдаме устни-тѣ; но иска сърдце-то ни и мысъль-тѣ ни които трѣба да имаме обърнати къмъ негово-то величество.

Трѣба да научваме дѣца-та да не си лѣгатъ додѣ не поздравїжтъ родители-тѣ сп и учители-тѣ си; защо-то цакъ какъ ще ся покажжтъ почетъ-тѣ къмъ онія, кои-то имъ даватъ животъ, и къмъ онія кои-то сѫ на-мѣсто родители-тѣ?

Трѣба да имаме добронравие, кога лѣгаме както и кога ставаме. Голѣмъ грѣхъ е да си лѣгаме безъ да ся поклонимъ Богу, безъ да му благодаримъ за дарове-тѣ кои-то ни дава.

II.

КАКЪ ДА СЯ ОБЛИЧАМЕ И ДА СЯ СЪБЛИЧАМЕ.

Дѣца-та, като ставажтъ доволно ъки, трѣба да ги обучаваме да ся обличатъ сами; достойнство-то и богатство-то не могжть да ги възбранихтъ; мързела-тѣ не минува.

Колко голѣма и да е лѣтна-тѣ горещина срамотно е да излѣземъ при кого да е съ боси крака, и коремата, гърди-тѣ и шия-тѣ голи.

Ако люди-тѣ бѣхѫ по внимателни и по добронравни, не щѣхме да сме длѣжни да дадемъ правила за